

[Rahbæk Møller]

lovforslaget gennemføres nu eller senere. Som der står i bemærkningerne, og det er bekræftet af ministeren, vil det på nuværende tidspunkt indbringe 700 mill. kr. Det er den skat, der er udsendt, og som bliver udløst, hvis lovforslaget bliver gennemført. Hvis regeringens politik medfører, at renten stiger og dermed kurserne falder indtil årsskiftet, vil dette provenu naturligvis blive formindsket indtil da. Det er jo ganske uafhængigt af, om vi gennemfører det i år eller i 1985 eller 1986. Det væsentlige er, at der, som det ser ud på nuværende tidspunkt, er 700 mill. kr. i kassen.

Ministeren afviste med nogle besynderlige begrundelser. For det første det, at det jo er samme skat i sidste ende. Ja, det er selvfølgelig uafviseligt, men der er en meget stor forskel på at betale skat i det hellige år 1984 og 20 år fra nu; der er en meget stor rentefordel. Så alene det var da begrundelse nok.

Men dertil kommer, at ministeren begynder at argumentere med, at lagerprincippet indebærer, at man skal betale skat af indtægter, man ikke får. Så begynder man at undre sig over, om Handelsbanken, Privatbanken, SDS, Bikuben og Jyske Bank osv. virkelig er så dumme, at de går hen og betaler helt frivillig skat af penge, de ikke tjener. Selvfølgelig gør de ikke det.

Sagen er nemlig, at det for dem i modsætning til forsikringsselskaber og pensionskasser er rimeligt at vente, til de får kursgevinsterne, for det er en langsigtet fordring, der skal bruges til pensioner. Det er penge, der skal bruges om 20 år eller senere, og så er det rimeligt nok ikke at tage hensyn til kurssvingninger i mellemtiden, men bruge et relationsprincip eller en eller anden form for modificeret realisationsprincip. Men banker lever nu engang af at låne penge ud og modtage indlån. Når renten falder, så falder deres indlånsrente og deres udlånsrente. Hvis de så har en post i fast forrentede fordringer, får de en kontant fordel. Det er den, som langt de fleste af landets banker og sparekasser selvfølgelig har erkendt og lader sig beskutte af. Men så er der nogle få fribytterbanker, der smutter udenom, fordi loven ikke er klar, og det, vi foreslår, er, at gøre den klar. Det var den ene side af sagen.

Den anden side er, at det er 700 mill. kr. Denne regering har i den grad plaget de små i samfundet med nedskæringer under henvis-

ning til landets almindelige økonomiske situation. Nu vil man ikke tage 700 mill. kr. fra nogle banker, som de skylder staten – blot fordi de har valgt at lade sig beskutte på en anden måde, et gode, de fleste banker har. Det er en uforståelig sammenhæng, og jeg forstår ikke helt, at det radikale venstre er i tvivl, men jeg håber og tror, at det er en tvivl, som bliver fjernet under udvalgsarbejdet.

Hr. Hagen Hagensen talte jo med stor foragt om at tvinge til ligestilling, og hr. Fogh Rasmussen talte om valgfrihed. Det er hyppigt, vi hører den slags ord fra den side, og jeg kan fra SFs side sige, at vi ikke kan lide tvang over for mennesker – vi vil gerne give valgfrihed – men når det drejer sig om banker, er vi nu mere samvittighedsløse, og når det drejer sig om skat, plejer vi faktisk heller ikke at give valgfrihed over for personer, vi plejer at fastsætte regler for, hvad folk skal betale, og det synes jeg også skal gælde for bankerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Ændret overgangsbestemmelse for, hvornår enlige kvinder kan få forhøjet personfradrag).

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 3/10 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):